

VIRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni neptanács lapja

XVII. évfolyam 5231. sz. Vasárnap, 1961. december 31. 4 oldal, 20 bani

Boldog újévet

Ez a legáltalánosabb és legelterjedtebb jókívánság, bizonyára legalább olyan idős, mint maga az esztendő. S mindig az egyszerű embereknek, a dolgozóknak, a népek jövőbe vetett bizalmát, reményességét, jobb jövő várását jelentette. Benne testesült meg mindaz a kívánság, amit saját erejükből, alkotó energiájukból meg akartak valósítani, el akartak érni. S milyen sokáig, hosszú, hosszú évszázadokig maradt beteljesületlenül, meddők a jó kívánság. De ízt, zamatot, szépséget és üdültséget nem tudta kikészíteni, fakóvá tenni az idő. Mintahogy a termőföld is, ha gyümölcs nélkül marad valamelyik mostoha, rideg esztendőben, mégis rügyekkel tellő ágak maradnak a vágyuk teljessége nélkül lehullt levelek után, s bennük ott szunnyad az új élet, a bőség, a friss tavasz ígérete, egy élt dolgozó néplünkben is a sziklaszilárd meggyőződés, hogy egyszer mégis csak beköszönt a várva-várt új esztendő.

Készöntő

nathan pedig nem a beteljesületlen, meddők távozó esztendő gondolataival lépünk át 1962-be. Hiszen az elmúlt esztendő újabb győzelem, újabb sikerek éve volt. A régóta dédelgetett nagy álom, örök nagy reményesség beteljesült. Sok kemény munka, odaadás, törekvés, tudás és igazi alkotó lendület éve volt a most már örökké multtá váló 1961. Hazánk történetének, fejlődésének oly döntő szakaszában, a hat éves terv teljesítésében, igen fontos lépést tettünk előre ebben az esztendőben. De az eredmények nem tesznek elbizakodottá, sőt megerősítik erőnket, újabb nagy sikerekre ösztönöznek, így válik majd a most ünneplésen fogadott új esztendő valóban még boldogabbá, teljesebbé.

Nagy munka vár dolgozó néplünk az elkövetkező esztendőben. De a mi szabad hazánkban senki sem fél a tennivalók-

tól, a nagy feladatokról, hiszen mindegyik teljesítése után saját életünk lesz szebb, nagyszerűbb.

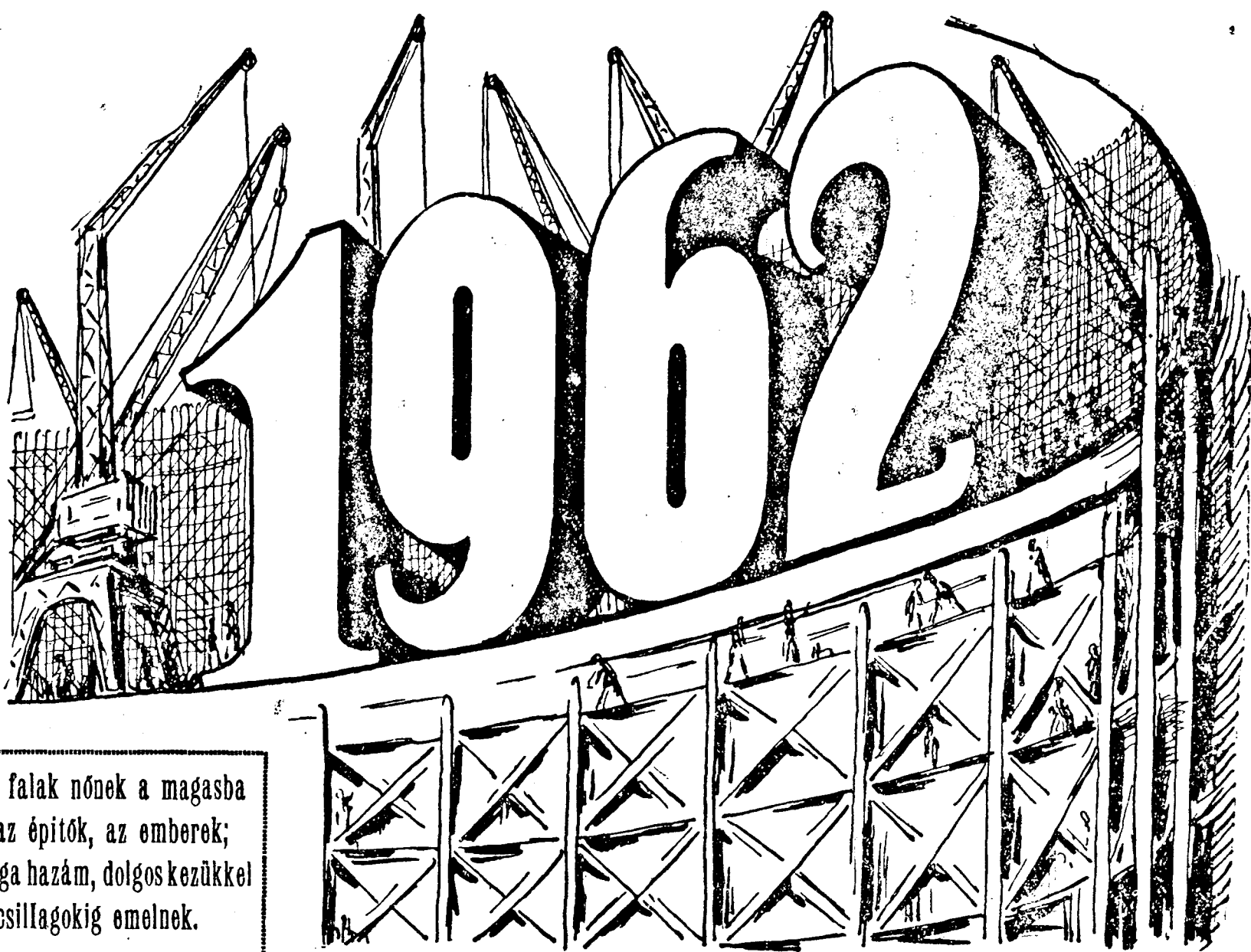
Hiszen dicső munkásoktá-lyunk a III. pártkongresszus által kijelölt nagyszerű feladatok lelkes valóra váltásában már 12 nappal a napitári dátum előtt teljesítette egész évi tervét. Azóta pártvezette dolgozó néplünk újabb és újabb munkasikereket ért el, az évi tervet lényegesen túlteljesítette, jelentős mennyiségű tervteljesítést megalkartatást eszközölt.

Nagyszerű győzelem, minden dicsőreget megérdemlő eredmény ez. Öszinte, szívből jövő köszönet ezért gyárak, üzemek, bányák nagyszerű munkásai! Ez a példa lelkesíti egész hazánk dolgozó népét.

Még pár óra és leperge az esztendő utolsó másodperce is. S újra felhangzik az annyiszor elmondott kívánság: Boldog új esztendőt! De mennyivel más, mennyivel teltebb, igazibb csengésű ez az ősi kívánság, mint bármikor néplünk történelme folyamán. Ma már nemcsak kívánság a jó, de tudatosan úgy is cselekszünk, hogy munkánkban az egész közösségnek haszna, előrehaladása, boldogulása származzék. S ez a nagy összefogás, egyetértés, szolidaritás teszi még megihettebbé, bensőségebbé a nagy ünnepet, a napitári új esztendő köszöntését.

Szilveszter éjszakáján, amikor tizenkettőt kongat az óra, a régi-régi jószokásokhoz híven, őrítjük fenékig az aranyló borral telt poharat:

SIKEREBBEN GAZDAG, BOLDOG ÚJÉVET!

Új falak nőnek a magasba s az építők, az emberek; drága hazám, dolgoz kezükkel a csillagokig emelnek.

Ugy szokás,

Tizennyolcévesek ünnepe

hogy amikor elérkezünk elé-
tünk egy-egy jelentős évfordulójához, megál-
lunk egy pillanatra. Ilyenkor
mindig visszanezünk a megtett
utra, és előre tekintünk. Szám-
ba vesszük: mi az, amit végez-
tünk, mérlegeljük az előttünk
álló tennivalók súlyát.

Ilyen volt az elmúlt napok
egyike is. Ezúttal a fiatalok, a
tizennyolcévesek számvetésének,
feladat vállalásának lehetett
szemtanul a Kulturpalota
nagytermében meghívott vendé-
gek. A naptárban nem jelölték
piros betűvel ezt a napot, még
csak más betűkkel sem szedték.

1961 december 29. péntek. Épp
olyan dolgoz hétköznap, mint a
többi. S mégis ünnepet jelentett.
Ünnepet a többszáz tizennyolc-
éves fiatal számára és ünnepet
azoknak is, akik most fogadták
soralkba a nagykorúvá csepe-
redett fiukat és leányokat, azo-
kat, akik az idén léptek a
„törvényhozó és törvényt tevő”
teljes jogú állampolgárok sorá-
ba.

Szép hagyományá vált már
ez az új szocialista tartalmu
szokás: a tizennyolcévesek kö-
szöntése, nagykorúvá avatási
ünnepsége.

S hogy valóban emlékezetes
maradjon számukra ez a nap,
az Ifjúságunk Szövetsége városi
bizottsága már jóval az ünnep
előtt különféle rendezvényeket
szervezett, ahol a felnőtt állam-
polgárok sorába lépő fiatalok
megismerkedtek a „nagy koru-
ak” feladataival, jogjaival, kö-
telezettségeivel. Végre elérke-
zett a várva-várt nap, december
29 délutánja is.

Toma Constantin Dimitrov

gyál ifjú lakatos délelőtt még
munkája fölé hajolva gondolko-
zott azon, milyen is lesz az
ünnepség. Magában keresgette
a szavakat, próbálgatta, hogyan
is mondja el a többi tizennyolc-
évesnek azt, amit érez, ho-
gyan meséljen életéről, szülei-
nek nyomorúsággal teli küzdel-
méről addig a napig, amíg
szabaddá vált az ország, s a kö-
zös gazdaságban dolgozó szőlők
gondtalanul jövedelmezhetnek
a hét testvér számára. Egyre
ismételgette a mondatokat. Per-
sze egyiket sem találta jónak.
Hát még, amikor meghallotta,
hogy többszáz fiatal előtt kell
beszélnie. Nem igen szokta meg
ő az előlé, különösen a Kultur-
palotában, ilyen nagy hallgató-
ság előtt. Ceruzához, papírhoz
folyamodott, így már könnyeb-
redett fiukat és leányokat, azo-
kat, akik az idén léptek a
„törvényhozó és törvényt tevő”
teljes jogú állampolgárok sorá-
ba.

Igy voltak ezzel a többiek is.
Martin Viorica a pedagógiai is-
kola tanulója, Dima Nicolae a
December 30 gyár fiatal fonója
és mindazok, akik ott a Kultur-
palotában a tizennyolcévesek
ünnepén megfogadták: nagyko-
rúvá avatási ünnepségük emlé-
kére még jobban dolgoznak, ta-
nulnak, fiatalos lendületük, tu-
dásuk legjavával a közösség, a
társadalom érdekelt szolgálják.
Igy hálálják meg azt a sok jót,
amit életük során kaptak, a
munkához, a tanuláshoz való
jogukat, a szabadidőt, az üdül-
lőkben eltöltött pihenőszabad-
ság gondtalan óráit, mindent,
ami javukat, haladásukat szol-
gálja.

Szép hagyományá vált már
ez az új szocialista tartalmu
szokás: a tizennyolcévesek kö-
szöntése, nagykorúvá avatási
ünnepsége.

A tizennyolcévesek ünnepén Stamotole Constantin beszél a Ifjúságról.

Erre kötelezi

őket az a biza-
lom, amellyel
körülveszik őket,
legbonyolultabb
gépek kezelését, a rajzaszta-
lók zizzonó papírlapjain a vonalak
és ábrák világából kibontakozó
új házak, városrészek, gyárak
valóságáá érlelődő tervét s erre
kötelezi az a felelősségteljes
munka is, amely a laboratóriu-
mokban, a beláthatatlan buza-
mezőkön vár majd rájuk. Leg-
merészebb álmaik valóra váltá-
sához most nagykorúvá avatá-
suk ünnepén kívánunk sok si-
kert, valamennyi tizennyolc-
évesnek.

Cz. M.

Martin Vioricat a pedagógiai leányka

Fény
Fekete fűrtös fe-
pihen a hófehér p-
lőtte csend van.
mát. Anyuka a
ka és a többiek
munkahelyen.
világosság
gönyöző-
kezd. F-
nyir

Szilveszter az új tömlőházban

Az új esztendőt minden ember
biztató reményekkel telve, va-
lami újra, szépre várva kezdli.
Sőt, legtöbbeknek már kész ter-
vük van: megvásárolják a már
régóta kiszemelt mosógépet,
vagy a lemezjátszót, motorke-
rékpárt vesznek, vagy éppen
tíznapos Szovjetunióbéli kirán-
dulásra mennek. És mindezek
nem hiú, nagyratörő ábrándok.
Olyan országban, hol a hata-
lom a nép kezé-⁴⁴ van, ahol
minden az emb-⁴⁴ek történet,
megvalósításuk nem ütközik ne-
hezségekbe.

Milyen más ez a mai tervez-
getés, mint ezeltől 20-25 év-
vel, amikor a munkásemberek,
a szegényparaszatok, rettegve
gondoltak a következő esztén-
dőre, amely csak még nagyobb
nyomorúságot, nélkülözést tar-
togatott számukra.

Talán erre gondolt az a 69
család is, aki alig két-három
hete költözött új lakásba a De-
cember 30 utca sarkán nemrég
felépült lakótömbben. Ennél
sebb — nyugodtan mondhat-
juk — ajándékot senki sem
várhatott volna. A kényelmes
két szoba, összkomfortos, gőz-
fűtéses lakások, a legényne-
sebb ember követelményeit is
teljes egészében kielégítik.

Fürdőszoba, hideg, meleg víz-
zel, külön szoba szülőknek és
külön gyermekeknek — mind-
ez mesebeli álmoknak tűnt a
szegény munkáscsaládoknak a

burzsoá-földesur! rendszerben.
Nyomorúságos fizetésükből arra
is alig volt, hogy szűkösen —
csak a legszükségesebbekre költ-
ve — megélik.

Ami egykor álom volt, az ma
valóságáá vált.

De térjünk vissza a nemrég
felépült és benépesült lakó-
tömbhöz. Milyen nagy öröm,
boldogság volt a családok szá-
mára „elfoglalni” új „birodal-
mukat”. A legjobb lakásban va-
donatuj butor került a szobába,
habos függöny az ablakokra,
szép szőnyeg a parkettára.
A költözködés, rendezgetés
igazgalmát már elmulat, d-
akadtak más problémák, mint
például készülődés az új esztén-
dő megünneplésére. Új lakás-
ban — új esztendő. Nem min-
den évben történik ilyenmi az
emberrel. En éppen arra vol-
tam kíváncsi, hogyan készülnek
a ritka esemény megünneplésé-
re.

Nagyon nehéz lenne végigjár-
ni a háztömb valamennyi laká-
sát e célból, ezért talá’ mra
becsengtetem az egyikbe a har-
madik emeleten. Közben még
gyorsan megnéztem a lakás
számát: D-lepcső, 58.

S máris nyílik az ajtó. Fiatal,
csinos asszonyka néz rám cso-
dálkozva.

— Kik keres, kérem? — kér-
dezi kissé szigorúan, majd a-
mikor megtudja jöveletem cél-
ját, szigorúsága felenged és szí-
ves szóval tessékkel befelé.

Minden ragyog a tisztasá-
tól, kellemes meleg árad szét az
egész lakásban. A téli má-
r ott áll gyönyörűen feldisztva a
szoba közepén. Ugy csillog,
mintha ezüstporral szórták vol-
na be.

Igen, Bláhuť Ille, a vagon-
gyár dolgozója és felesége bol-
dog izgalommal készülnek az
új esztendő megünneplésére, a-
mely egyben az új lakás „fel-
avatása” lesz. Különösen nagy
az izgalom most, hisz már szó-
szerint vége is a „kiszöbön áll”
az új év.

Tehát itthon szilveszterez-
nek? — kérdezem önkéntele-
nül, de azonnal meg is bánom
elhámarkodottságomat. Elena
olyan feddően néz rám, mintha
véttetem volna ellene. — Hogy

BOLDG ÚJÉVET

IRODALOM-MŰVÉSZET

Bartalis János:

EZT ÍRD

Új évi
Új hur a heggyel
Új hang!
Vidám, zengő, igaz,
Lélekhez szóló,
szívbe jövő,
új dal.

Hőzengés.
Erdőuhogás.
Jégrianás.
Téli patakok
frissesége.
És —
szabad,
szabad,
mint a sas röpte,
mint a fű növése,
mint a buzakalászkok
zizegése.

És végtelen,
mint a lélek,
mint a láncait,
széttört ember,
mint a világot legyűrő
emberi akarat,

mint a csillagos égbolt,
amely leborul a földre.
És bátor,
szállár,
erős.

És sziv meleg,
boldog,
békesség,
gazdag,
mint a buzakalanga,
melyből kenyér sül ki
a világ asztalára.
Ó, emberi
Költő!
Ezt írd.
Ezt szöld.
Ezt beszéld.

kinban,
vérből,
vajdura —
boldogan.
Ez minden.
Több az életnél.
nagyobb a halálnál —
egyéb semmit se ér.

Eredmények és tervek az új év küszöbén

Több, mint tizenhárom éves
multat tekint vissza az A. Sa-
hla Irodalmi kör, melynek tag-
jai közül néhányan már eddig
figyelemre méltó sikereket ér-
tek el az irodalmi életben. A
kör tagjainak írásai gyakran
megjelennek a helyi és tartomá-
nyisajtó, valamint az irodalmi
folyóiratok hasábjain. Az új
küzszöbön felkerestük Copacea
Angelát, az irodalmi kör elnö-
két, aki röviden ismertette a
kör tagjainak az elmúlt esz-
tendőben kifejtett tevékenysé-
gét, valamint a célkitűzéseket.
Az alábbiakban közöljük az ez-
zel a kérdéssel kapcsolatosan
feltejt kérdéseket valamint a
válaszokat:

Milyen eredményeket ért el
az Alexandru Sahla-kör az
1961-es esztendőben?

Irodalmi körünk, amely a
Tartományi Népi Alkotóház ke-
retében működik, ezidőszent
harmincöt tagot számlál, akik-

nek legnagyobb része az üze-
mek dolgozóiból került ki. Eb-
ben az évben rendszeresen meg-
tartottuk munkatársainkat, a-
melyeken megvitatottuk a be-
nyújtott kéziratokat. A kézira-
tokat először a kör vezetősége
vizsgálja felül, amennyiben
megvitatásra alkalmasnak ta-
lálja, kiadja a kör egyik tag-
jának, elemzés végett. A mun-
katársaknak aztán a felolvasott
mű és az elemzés nyomán vita
indul meg, mely rendszerint ér-
tekes utmutatásul szolgál a
szerzők számára. A jónak ta-
lált írásokat a vezetőség aján-
lásával továbbítjuk a helyi sajtó-
hoz, a Sorisul Bánátean, vagy
a Gazeta Literară folyóiratok
szerkesztőségéhez. Ezekben a
lapokban körünk tagjai közül
Micu Mirceanak, Burulană Si-
monnak, Tamsa Ligának, Ste-
pănescu Alexandrának, Musta
Petrának és másoknak jelen-
tek meg írásai.

A beérkezett alkotások meg-
vitatásán és elbírálásán kívül
milyen tevékenységet fejt ki az
Alexandru Sahla Irodalmi kör?
Külsőnként irodalmi-elmé-
leti és irodalom-politikai kérdé-
sekről tartunk előadást a kör
tagjai számára. Legutóbb —
mint a Népi Művészeti Iskola
művészettörténeti szaktanára —
a szocialista realizmusról, va-
lamint a különböző művészeti
irányzatokról tartottam elő-
adást. Igen értékes volt nemre-
g Levin I. elvtársnak, az
Írószövetség temesvári fiókja
küldöttének A szocialista tár-
sadalom alapja és felépítme-
nye című előadása.

Milyen közös akciókban vet-
tek részt a kör tagjai?

A Tartományi Népi Alkotóház
rendezésében állatogattunk Re-
sica, Lugosra, Oravica, Or-
sovara és Temesvárra, ahol
részt vettünk az irodalmi kör-
ökkel rendezett tapasztalat-
csereken. Pártunk megalakulá-
sának 40-edik évfordulója al-
kalmából a Studio-teremben
rendeztünk irodalmi délutánt, a
Román-Szovjet Barátsági Hó-
nak tiszteletére pedig az
ARLUS nagytermében mintegy

háromezáz főnyi közönség előtt
az írók és költők műveiből ci-
vastak fel. Megjegyzendő, hogy
az említett alkalmakkor a Tóth
Árpád Irodalmi kör tagjaival
együtt szerepeltünk. Ezenkívül
az ősz folyamán a Dimitrov
vagyongár üzemrészleget tekin-
tettük meg.

Melyek a kör vezetőségének,
valamint tagjainak tervei az új
esztendőben?

Célunk elsősorban az üze-
mek dolgozóinak sorából ki-
kerülő tehetségek szellemi és
irodalmi felkészítésének szin-
telen fejlesztése. E célból a
kör tagjai, az üzeimi IMSZ-
szervezetek útján cselekvően
bepofozódnak a „Szerep a
könyvet” mozgalomba. Jelen-
leg a Flacăra Rosie Irodalmi
oldalának szerkesztésében mű-
ködünk közre. A Tartományi
Népi Alkotóház által kiadásra
kerülő gyűjtemény számára kö-
rünk kilenc tagja küldött be
írásokat.

Szükségességem találok meg-
említeni, hogy hasznos lenne,
ha a középiskolák román iroda-
lom tanárai részt vennének kö-
rünk munkájában és saját mű-
veikkel, vagy irodalmi előadá-
sokkal hozzájárulnának az üze-
mek tárgysorozatainak gazdagí-
tásához.

Terveztük továbbá, hogy a
jövő évben több irodalmi döl-
utánt rendezünk az üzeimi klü-
bokban és művelődési ottho-
nokban. Helyes lenne, ha a két
aradi irodalmi kör tagjainak
egyes sikerült alkotásait román,
illetve magyar fordításban to-
l-másolhatnánk a dolgozók
előtt.

A feltörekvő fiatal tehetségek
kibontakozásához segítséget
nyújt pártunk a Tartományi
Népi Alkotóház, az Írószöve-
ség temesvári fiókja, valamint
a helyi és tartományi sajtó
útján. Bizunk abban, hogy ezt
a segítséget az eddignél is
jobbany gyümölcsöztetjük az
1962-es évben annak érdekében,
hogy az előttünk álló sokolda-
ni feladatokat maradéktala-
nul teljesíthessük.

Ma éjszaka, míg aludtál,
itt jártál nálam, Telpó.
Oly sokat járád át idáig
hegyt lakodból, hol a hó
örök jenyődés, csillogó.

S lám... itt a fa, a sok szép játék,
de én csak rédd gondolok.
Most minden gyermek a világon
figyeli: Telpó kopog?
Előtted még a sok dolog.

Örömet segítenek néked,
milyen kár, hogy kicsiny vagyok...
De ígérem: jó, hálás leszek,
Öcském példát mutatói.
Okos leszek, szót fogadok.

Kása János

MIT OLVASSUNK?

THEODOR CONSTANTIN:

Üszlik a sötétség

1944 nyara... A szocialista
hazája földjét felszabadító szov-
jet hadsereg győzelmes előnyo-
mulása megsemmisítő csapás-
kat mér a hitleri hadseregre.
Iasi közelében folytak már a
harok, amikor a hazafias feje-
veres alakulatok a párt veze-
tével megdöntik az Antones-
cu-diktatúrát. A román had-
sereg a hitleri Németország el-
len fordítja fegyverét s a ro-
mán katonák hőiesen kivesszik
részüket, szovjet bajtársaik ol-
dalán a haza felszabadításáért,
a fasizmus leveréséért vívtak
harokból. Theodor Constantin

négy novellája az antihitleris-
ta háborúnak ebben az időszá-
kában játszódik s harcos ön-
tudatu és a harcok tüzeiben ön-
tudatra ébredő katonákról raj-
zolt közvetlen emberi portré,
akik számos erőpróba tesznek
bizonyosságot népünk fránti hi-
ségükre, forró hazaszeretetükre
s hősi elszántságuk harcolják
végig a háborút a fasizmuson
arabott végső győzelemig.

HEGYI ILONA:

Szövölány

A hitleri fasizmus megölte
Hegyi Ilonát, még mielőtt al-
kotó munkája kiteljesedhetett
volna. De írásainak szenvedé-
lyes hangja, kora társadalmi
rendjét illető egyértelmű bírá-
lata az utókorhoz szóló üze-
net, amely arra kötelez ben-
rűnk, hogy megmentsük He-
gyi Ilonát az elfeledetből. A
harmadik és negyvenes évek
elején fasizmusba torkolló bur-
zsoá-földesúri társadalom kor-
kepe bontakozik ki kisregényé-
ben s villanásokba sürített sa-
játos hangulatu karcolataiban
egyaránt. Hegyi Ilona nem a
rendkívüliség, a döbbenet ere-
jével hat olvasóra, hanem ép-
pen azzal, hogy az élet meg-
szokott minde napiságának fel-
tárása folyamán annyira ter-
mesztetes egyszerűséggel ébre-
szi rá az adott kor élet-halál har-
cot folytató nagy társadalmi és
történelmi eseményeinek meg-
látására, az állásfoglalás tud-
atosítására. Írásait ezért olvas-
suk ma is érdeklődéssel.

HERÉDI GUSZTÁV:

Tűz mellett

Népi demokratikus rendsze-
rünkben alakuló, fejlődő embe-
rek jelentős problémáiról, élet-
kérdéseiről adnak számot He-
rédi Gusztáv újabb novellái.
Olyan hő val életünk új hő-
séről, aki előtt a dolgozó em-
berek kérdései saját dolgalként
ismerősök s aki nemcsak kiűző
jelentkezésként méli le az em-
beri cselekedetek minőségét, ha-
nem megkeresi a belső indító-
erőket, azok helyes értékelésé-
hez. Herédi Gusztáv írásainak
kiinduló pontja mindig a va-
lóságos élet, de ennek olyan
vörását keresi és látja meg,
melyeknek ismeretében mélyre-
ható benyomásokkal és élmé-
nyekkel gazdagszik érzelmi éle-
tünk.

Lászlóffy Csaba
fordítása

KÉPZELETBELI ÚTÁZÁS

A könyvtárak tevékenységét jelentősen
felendítik a különböző tömegrendezvények. Ezek
változatos, vonzó formában méginkább meg-
kedvelik az olvasókat az irodalmat. Új és
érdekes műsoros irodalmi előadást tartottak
nemrég a kúrtosi közönségi könyvtárban Utazás
a Szovjetunió térképén címmel. A műsor öle-
tes formában lehetőséget nyújtott a 140 főnyi
hallgatóságnak, hogy irodalmi művekből be-
mutatott szemelvények és különböző zeneszá-
mok révén közelebből megismerje a kommu-
nisz építőinek életét.

Utazás szavallattal kezdődött, majd a
ság a műsorvezető szavai nyomán
sett Moszkvába, abba a városba, a-
neve egyértelmű a békével és az em-
haladásával. A műsor másik szerep-
hatalmas orosz folyóról, az örkifü-
V beszélt, amely kifogyhatatlan ihlet
a szó és az ecset művészeinek, s a-
számátalan népdal szől. A továbbiak
enylikov, majd Vadim Szobko szov-
veiből felolvasott szemelvények
venlítették fel a szovjet munkás-
„Az ő keze hozta létre a
sokezer gépet, a villamos.

erő-központokat és a városokat, a traktorokat
és kombájnokat. Az ő keze győzelmedkedett
a háboruban és most egész életével, egész
munkájával azért küzd, hogy béke legyen a
világon” — hangzanak az egyszerű, a sziv
melegét árasztó szavak.

Es folytatódik az utazás Gruzia gazdag gyü-
mölcsös kertje között, a szibériai tajgán át
és Kazahsztán végtelen sztyeppin.

Az élményekben gazdag képzeletbeli utazást
még hangulatosabbá tették a szebbnél szebb
orosz népdalok.

Boroc Romulus,
az aradi Központi Könyvtár
bibliográfusa

Vida Géza: Török a parlagot.

lgoznak — szórákoznak

azdag esztendőre tekint
ember 7 gyár munkakö-
munkával elért munkási-
dolgozó családjalakkal
esztendőt is.
heorghe, Bercsényi Ro-
Volfi Eva és a kultur-
nem ismerő tagja
szilveszteri mulat-
gyar és orosz
enekesek nép-
szobrász
musbrigád
a gyár
a ter-

MEGBÍZOTT

dolga
resl,
— Jól van, no. Gyere be, te
botrányhósnő. De lyesiml töb-
bet elő ne forduljon. Mi történt
át veled.

köpenyes lány harcias tar-
sal lépte át a küszöböt:
Velem semmi. Inkább Ön-
t.

hól új csak le.
kellett volna kezdé-
szidással.

sápadt és pisze-
asan féltelt haja
mókához tapadt
A vele szemben
u férfi kétszer
int ő. Hat vízi-
vezette már ed-

amadt:
ant, a-
höz
szá-
an

— Ahá, embert kltitd? —
a igazgató szemöldöke alól a
köznyra pillantott. Hát te az
jához ragadtál? Ereszkedj
rögtön saját lábacskaidon a
kkba. Világos?

Világos, Ivan Szergejevics.
s sikerült ilyen hamar ér-
ie Önt a dologról?

Személyes megbízottam-
körzetből. Félóra mulva
telítőd a munkát.
egértettem.

Szergejevics kikapcsolta
dik körzetet és a lány-
lygott.

s, szepiöcske, meg-
gedve? Lesz-e még

aragudjék, Ivan Szer-
én ha az ön helyé-

— Várj a parancsolgatással,
katonácska. Összehívtak-e
már a beton minőségét ellen-
őző bizottságot?

Kuprianov elvtárs hívott
valamilyen kisasszonyt. Egy
olyan tilsarku Kényes Kaiti.
De az nem ment el a blokkba.

Felhívta a cementgyárat, ott
meg port hintettek a szemébe.
Minden rendben van, kérem.

Az elemzés kimutatta, hogy a
beton jó. Megparancsolta hát,
hogy folytassuk.

A lány türelmetlenül karórá-
jára nézett. Hangja most kérő
volt:

— Ivan Szergejevics, az idő
telik...

Az igazgató rábette a kezét a
kapcsolótáblára. Abban a phi-
lanatban egy erőteljes rekedt
hang hallatszott.

— Kornyianko, a gát harma-
dik körzetének vezetője. Hall-
gatom.

— Jól tessz, hogy hallgatod,
de azt látod-e Petrovics, ami
nálad a nyolcas blokkban vég-
bemeleg?

— Eppen megbeszélés folyik
nálam Ivan Szergejevics. Küld-
tem egy embert oda. Mindjárt
visszatér.

— Ahá, embert kltitd? —
a igazgató szemöldöke alól a
köznyra pillantott. Hát te az
jához ragadtál? Ereszkedj
rögtön saját lábacskaidon a
kkba. Világos?

Világos, Ivan Szergejevics.
s sikerült ilyen hamar ér-
ie Önt a dologról?

Személyes megbízottam-
körzetből. Félóra mulva
telítőd a munkát.
egértettem.

Szergejevics kikapcsolta
dik körzetet és a lány-
lygott.

s, szepiöcske, meg-
gedve? Lesz-e még

aragudjék, Ivan Szer-
én ha az ön helyé-

ben volnék... — akadozni kez-
dett. Az igazgató elnevette ma-
gát.

— Hallja? Meg akar furni
Gyorsan, helyezzenek nyugdíj-
bal

A lány összeszorította aja-
kát.

— Csak ne nevéssen, igazga-
tó elvtárs. Semmi nevetnivalót
nem találók... En az Ön he-
lyében ráncbaszedném a ce-
mentgyárat. Vajon ma minden
részlegnek ilyen pépet küldtek?

Hát lehetséges, hogy...

Újból elakadt. Szemében most
bizonytalanság tükröződött:
„Talán elvettem a súlykot? Tul-
sokat megengedtem ma-
gammak az építkezés vezetője-
vel szemben, oktatni merészel-
tem...”

Ivan Szergejevics csodálkoz-
va nézett rá.

— Tudja meg, nem rossz öt-
let, gondolkozni kell még a
dologon. Nos mehetünk — intett
a betonozó lánynak. — Te is
veleünk jössz.

— Hová? Lejőnnek hozzánk?
Éljenek a megmentők!

Ivan Szergejevics átölelte vá-
lást és az ajtó felé hívta:

— Ott majd minden elvállik.
Előléptettek „személyes meg-
bizottamnak”... Hogy hív-
nak? Ugy ráam kibábilál, hogy
el is felejtettem megkérdezn.

Dunya Glusenko — sut-
togta a lány. Hova tűnhetett el
a hangja.

— Dunya? Jevdokia? Nagyon
szép név! — nyújtotta a kezét
Ivan Szergejevics.

Jekatyerina Andrejevna cso-
dálkozó szemekkel meredt ránk.
Ez a botrányos nőszemély még
az igazgatót is elutadta csálni
magával?

— Bocssáának meg, elvtár-
saki! — mondta Ivan Szergeje-
vics a fogadószobában várako-
zó mérnököknek. Most nagyon
sürgős dologom van. Egy félóra
mulva itt leszek.

Mosoly, afkák szögletén bujkáló röpké derűs suhanás, téged idézünk akkor, amikor az immár múltjéban lévő esztendő néhány jellegzetes, vagy kevésbé jellegzetes arcvonásai és rajoni mozzanatait rögzítjük képeken és szavakban az alábbi öt hasábon. S hogy ezalkalommal miért vagy éppen szilveszteri, annak magyarázata kézenfekvő, hiszen ezen a napon, az év utolsó napján születél.

Ami pedig a mozzanatokat illeti, azokról külön szólnunk néhány szót. Már év közben is megmosolyogtuk egyikkét-másikkat, a legtöbbször egyáltalán nem jókedvűen, inkább bosszusan. Erthető, hiszen amilyen humorosak, éppen olyan bosszantóak.

Akadnak például olyan viszázsok is, amelyek bár lényegtelen apróságok, mégis ürmöt cseppentenek örömmünkbe. Ilyen az a furcsa szokás, hogy némely nő végnélküli süveghez hasonló kalapban... vagyis: végnélküli kalaphoz hasonló süvegben (hát meg lehet ezt pontosan határozni?) telepszik elénk a moziban, vagy például...

De türelem, türelem! Vegyük sorjába a dolgokat. Itt vannak a karikatúrák és itt a szöveg. Most nézzük szépen végig őket és máris betoppan a szilveszteri mosoly. S ha ez így van, akkor elértük célunkat. Befejezéséért ígérjük, hogy a bosszantó viszázsok ellen az elkövetkező esztendőben, önkökel együtt, még kitartóbban harcolunk.

Ezután számunkra nem marad más hátra, mint jó mulatást és örömnélküli örömet, boldog újévet kívánunk mindenkinek!

Majd elfeledtük! Megnyugtatóként közöljük: a süvegkalapra, bocsnát, kalapsüvegére vonatkozólag lennének (az oldal bal sarkában) közöljük karikatúristánk „megoldását”.

Szilveszteri mosoly

Ujtás a labdarugásban

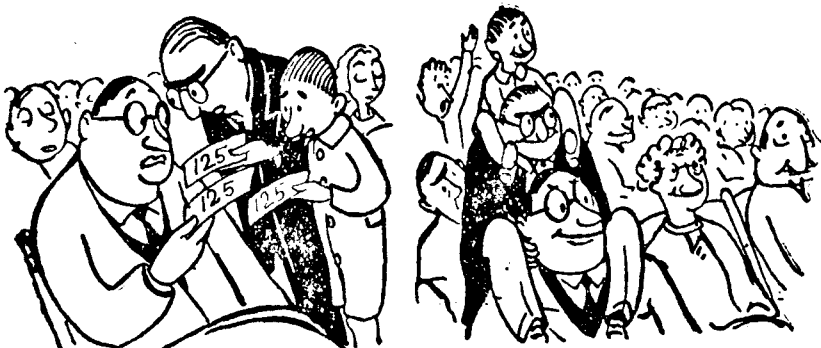
(Rigmusok a kisperegi kollektív gazdaság vezető-ségének azért az „értékes” ujtásért, hogy a gazdaságban fiatalok munkanapségért futballoznak).

Kedvelt sport a futball, bárki megmondhatja, főként, hogyha munkanapért száll a labda. Más a véleménye a serény tagságnak: „Ki csak ezért sportol, öngólt lö magának”.

Röpké szerenád

a bemutatkozó mozik pénztárainak ablakánál

Jó lenne, ha jól megnéznéd e képet, s kevesebb, ár néznéd ma j d el a széket.

Akinek inge, vegye magára

Itt van már a megálló, de ajtóban megáll. S bármennyi a leállás, Gyökert ver, mint fatör. Tovább mentünk, üsse kö!

Hol a zamatos falat?

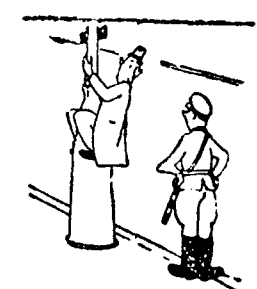
A vtingai kollektív gazdaságban 60 hektárról átlagban több mint 5000 kiló búzát takarítottak be (Ujsgátr)

Kövéz egér a soványhoz: — Nem arra kollega. Itt a zamatos falat!

Mit lehet ott keresni?

(Sokan hiányolják és valljuk be jogosan, hogy a járdafelölti oldalon nem jelzi táblácska az autobusz és villamos megállókát).

Milicista: Mit keres ott, elvtárs? Utas: Mit keresnek? Az autobusz megállót.

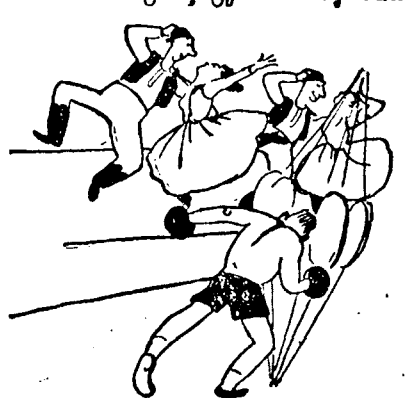
A LÁTSZAT CSAL

— Pillanatfelvétél az ILLA-nál —

HIVATALI TITKAR: Itt van künn egy ember, Hall-hó, hall-hó, Szép fehér szakáll, omlo puha, ader, mint a hó, fínt a hó. HIVATALI FŐNÖK: (Irakbba turva) Jöjjön két hét múlva! Ugy lesz jó, ugy lesz... (Megpillantja a jövővényt és torokán akad a dallam) Ó-Ó-Ó!

Idill a Ranghej gyár klubjában

Emezek itt: zenezsóra boxolnak. Amazok ott: box-taktusra táncolnak.

Fata-laboratóriumban

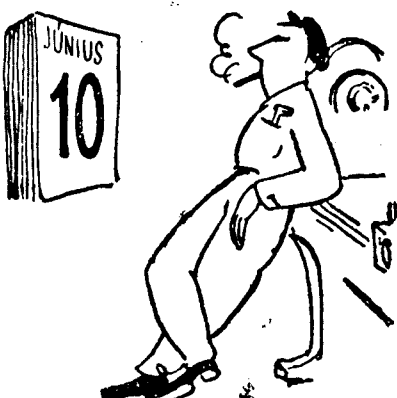
Aszfaltbontás

MUNKÁSOK: Kész a sima aszfalt, művezető elvtárs. MŰVEZETŐ: Ragadjunk budákat, kezdődhet a bontás!

Időjárásjelentés

(Ha a hűvös anyagbeszerzés bar métere jelzi az időjárást)

„Csoda”-barométer, nézze meg az ember! „Hűs” volt a június, „meleg” a december.

Szűkmarkúság

avagy MIERT NEM GYARTANAK A HELYIIPARI VÁLLALATOK FOGVÁJOT?

— Orbán, ne pazarold a fogvájót! Törd ketté és ugy használd. — De drágám, egy fogvájó igazán semmiképp. — Te is ugy gondolkodol, mint a helyiipari vállalatok vezetői.

MAJTENYI ERIK:

Ballada a fűtőgyarmatairól

(Panaszolt szabadon elvényes)

Hol van páfrányos Indák, hattyúfehér gyapottermés, Elfogyott, mint a holdvilág, sápadva, busan elenyészve. Hajdan hencseren heverésze vártam, míg jött a sok hajó, s vele tág földet méze, érce. De hol van a tavalyi hó?

E lmagak az olajkút, s aumilűketvények, itra, úz a deszel s fűgét mut utánam szuez-csatorna. Hol van karavánok homa elefántest, a réz, a só? az én Afám sava-borsa? De hol v a tavalyi hó?

Horpád a parafa-sisak, visszeres nárakamatláb, most fejmondás nélkül kirak a volt rabsozgom kamarájában. S én, aki aranyban dúskáltam, ma holnap mint egy házaló mormoghatom kpott condrában. De hol van a tavalyi hó?

Ajálás;

Uram! Hanygtit rugódsmának, mint enge te is elhaló hangon fűdd az én nódtmat: Hol van r a tavalyi hó?

A tőke árnyékában

Az Amerikai Egyesült Államok hadseregének kőreligye. kerek a hidegháború évkönyve rémületével megmérgei az amerikai átlagpolgá, hogy aztán minél többélt sajtóhassanak ki belőli fegyverkezési célokra. Amint a karikatúrán is látható: nagyon jól tudja a „bal-kér”, hogy mit csinál a „job”.

— Mister, az ön életét balis veszedelem fenyegeti amlytől csak mi menthetjük meg!

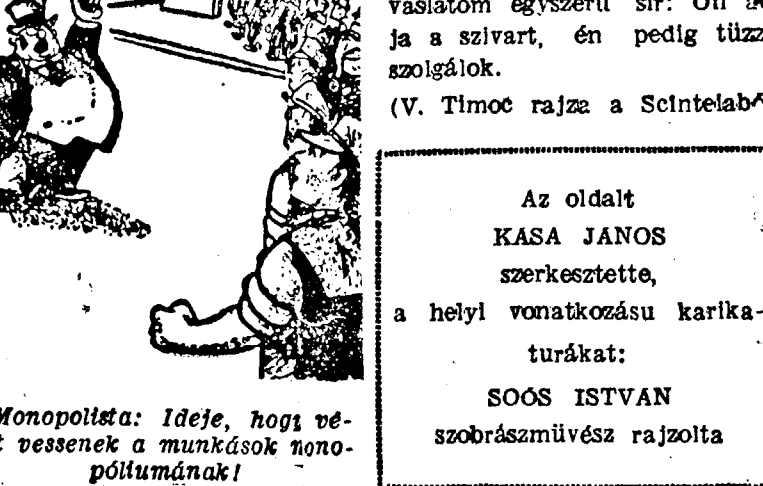
Anglia s a közös piac

— Még mit nem! Az oroszlanrészt ké-ne nekik... (E. Taru rajza a Scintelaból)

Adenauer, az Amerikai Egyesült Államokban. — Az én javaslatom egyszerű: sr: Ön adja a szívt, én pedig tüzzel szolgálók. (V. Timoc rajza a Scintelaból)

Monopolizta: Ideje, hogy véget vessenek a munkások monopóliumának!

Sokszor elgondolkodunk...

(Miért készült egy-egy építményben lévő üzlethelyiség hónapokig?)

Újévi üdvözlés (A POSTA CÍMERE)

Azt mondják, a posta gyors és pontos. Igaz, és ez dicseretes, fontos. Nem tudom, hát mi az oka annak, hogy bár a jó híre sokat adnak, összegyűlnek minden levelet, amely egy arasznál szélesebb. (ISMERŐSÖM MESÉLTE) Ma műanyag lemezt kapott éppen, négyrét hajtva, hát korántsem épen. Feltette a pikapjára ő s az csak ezt gügyögte: „Megáll az idő... megáll az idő... megáll az idő... megáll az idő...” (NO, DE KI BIRJA EZT SZUSSZAL?)

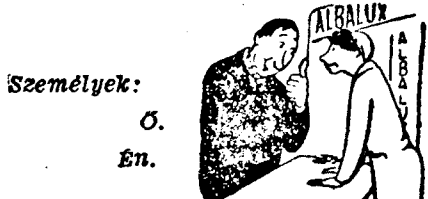
Ez is érv

— Miért emelték ki ezt az ajtót, hiszen már a helyén volt. — Hogy holnap legyen mit beemelnünk.

Ez aztán a kiszolgálás!

— Rövid jelenet egy konzekvencia-levonásban —

Személyek: O. En. Szín: Az ipari elkketeket árusító Helyi Kereskedelmi Szervezet 6-os számú festéktüzlete.

Kővályog a fejünk, börtöl tüzel képünk. Szesztészter, mi egymás nyomdokába léptünk.

Két legyet egy csapással — Ugye, milyen jól néz ki a képen a kedves papa? — De hiszen ez én volnék...?!

